

Bátaszéki lány vagyok /zenemű

Híres város Bátaszék, csókra termettek a szép lányok.
Minden asszony lánya szép, így hát én se sokat tréfálok.
Ránéztem egy legényre a szívem feldobogott ő érte.
Bátaszéki állomás a csók nem is olyan fene rossz szokás.
/:Az a legény vessen ugyan magára, aki átjár udvarolni Bajára.
Arról híres Bátaszék, minden édesanya lánya szép.:/
Bátaszéki lány vagyok sej, haj kint lakom az alvégen.
Régi rózsám elhagyott, nem baj van helyette más nékem.
Bátaszéken szép szokás, egymást éri a szerelmi vallomás.
És a lányok jól tudják, udvarlásnak vége majd a házasság.
/:Belém szeret, megkéri a kezemet, hozzám simul, elrabolja szívemet.
Erről híres Bátaszék, minden édesanya lánya szép.:/

Kategóriájában, a cigányzenétől a csárdásig, a magyar nótától a lakodalmos zenéig sorolható.

Gyulai Erzsébet az, aki, (ahogy a közönség szokta mondani), „szép barna hangjával”, nagy szeretettel éneklé. Ez az egyik legismertebb dala. Az eredetéről, szerzőjéről nem tudunk, szájhagyományként adták át egymásnak a dallamot és a szöveget a bátaszéki emberek. Lakodalmakkor a zenészek előszeretettel játsszák a mai napig.

„A csend után a kifejezhetetlennek a kifejezéséhez a zene áll a legközelebb.” Legyen ez a dal, a Bátaszéki lakosok legszebb dala.